

dette Forslag gennemføres, ville Socialisterne sejre og rykke frem i Kommunerne alle Vegne. Begge Parter have Ret. Enten Forslaget vedtages eller det forkastes, enten man beholder den nuværende Ordning eller faar en ny, ville Socialdemokraterne gaa frem og sejre. Thi vi lade os ikke standse af en Reform, og vi gaa heller ikke raskere frem i Kraft af en saadan. Socialdemokratiet gaar frem, paa hvilken Maade end denne Sag løses. Men der er een Ting, der vil ske, den Dag da Socialdemokraterne blive Flertal, raade over et Vælgerflertal ude i Befolkningen, og det er, at saa lægge de en Grundsten, en Hovedhjørnesten, hvorpaa der skal bygges videre. Da gaa de ikke paa Forlig. Det er en af de Ting, Venstre hidtil har sagt, og vi sige det endnu: Da gaa vi ikke paa Forlig om det, som er den Grundsten, den Hovedhjørnesten, hvorpaa Bygningen skal rejses. Saa gennemføre vi den lige og almindelige Valgret helt ud, ikke blot kommunalt, men ogsaa politisk, og derpaa bygge vi videre. Reformpartiet derimod er i Dag fulgt i de moderates Fodspor fra 1894. De afslutte et Forlig, til hvilket de intet Mandat have faaet fra Vælgerne.

Indenrigsministeren (*Sigurd Berg*): Det ærede Medlem kom med en Udtalelse om, at der var truffet Aftale ved denne Sags Løsning om forskellige andre Spørgsmaals Løsning. Maa jeg i den Anledning minde det ærede Medlem om, at jeg har afgivet den udtrykkelige Erklæring, at noget saadant ikke er foregaaet og det forekommer mig derfor meget mærkværdigt, at det ærede Medlem vil fremsætte en modsat Paastand paa ny.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne. De genoptages i Aften Kl. 7 $\frac{1}{2}$.

Mødet udsat Kl. 4.

Mødet genoptoges Kl. 7 $\frac{1}{2}$.

Berntsen: Ved at følge disse Dages Forhandlinger om den foreliggende Sag mindes jeg uvilkaarligt et gammelt Ord, der siger: Man skal høre meget, inden Ørene falde af. Her tænker jeg ikke paa de saglige Argumenter, som ere førte i Marken fra Oppositionens Side, thi det er en naturlig Ting, at man fra de forskellige Synspunkter fremsætter sine Argumenter saa skarpt som muligt, men jeg tænker paa de voldsomme Udtryk, der bruges fra forskellig Side. Det forekommer mig, at der var ønskeligt, om man kunde indføre en noget anden Tone i Forhandlingerne her i dette Ting. Det gamle Ord siger: Har du Ret, saa behøver du ikke at blive grov. Og naar jeg fra de mange Aar, jeg har siddet her, mindes den Form, under hvilken Forhandlingerne ere blevne førte her, maa jeg sige, at jeg begynder at frygte, at Folketinget er kommet noget for langt bort fra sin Ret efter den Tone, der anvendes. Jeg anbefaler dem af mine Kolleger her i Salen, der have Ret, til i Fremtiden at tiltale hverandre paa en noget mere menneskelig Maade, end Tilfældet har været under disse Dages Forhandlinger.

Personlig har jeg ikke noget at beklage mig over, tværtimod, flere af Oppositionens Talere have endog været galante imod mig. Det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) sagde om mig, at jeg var en Mand, der førte en retliniet Politik, jeg gik, om han maatte bruge det Udtryk, lige ud ad Landevejen. Det er mere, end jeg kan sige om det ærede Medlem, for han har Lyst til altid at befinde sig paa Ydersiderne, han gaar hellere langs Grøftkanten end lige ud ad Landevejen. Det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen) mente, at jeg har en god Forstand, og det er en Egenskab, som ikke er ueffen, naar man forhandler en Sag som denne.

Hvad for øvrigt de fremkomne Udtalelser angaar, maa jeg sige, at det undrer mig ikke, at det gamle Højre meget stærkt angriber det foreliggende Lovforslag. Jeg